

# СУСРЕЋЕМО ВЕДРЕ ЉУДЕ

*Милица Стивановић, која са групом лозничких ученика борави у Америци у оквиру програма средњошколске размене, послала нам је писмо са првим утисцима. Писама ће бити још и то ће бити прилика да сазнамо и какве су сличности и разлике у начину живота и погледима међу младима тамо и овде*

Прву седмицу провели смо у граду Бретлборо у држави Вермонт. То није велики град, у њему живи око 12.000 људи. Били смо смештени у хотелу, а радионице смо имали у међународном кампу за студенте организације World Learning, која спроводи овај програм. Ту смо упознали студенте из свих крајева света који се спремају за рад са младима. Имали смо доста предавања о активизму у локалној заједници, активном слушању, тимском раду, јавном говору. Организовали смо презентацију о Србији којој су присуствовали студенти и професори из кампа. Од свих њих смо добили похвале и за

презентацију и за знање енглеског језика. Имали смо прилику да идемо и на курс пењања уз дрвеће са конопцима. То је било фантастично искуство јер смо били на неких 15 - 20 метара висине. У суботу увече смо имали фестивал српске хране у Вермонту. То је било нарочито занимљиво јер смо ми кували за 70 људи.

У недељу поподне смо стигли у Сијетл. Што се тиче групе ученика из Лознице, Јована Петровић и Слободанка Благојевић су у Кливленду (Охајо), а Синеша Радаљац и ја смо у Сијетлу (Вашингтон). Сви смо смештени у породице. У уторак ујутру идемо у школу, и тамо држимо презентацију о Србији. Очекујемо да ће нас лепо примити, као и групу ученика из Србије који су ту боравили пре две године. Иначе, овде су људи веома гостољубиви, поготово у Вермонту где су сви били ведрни, насмејани и пријатељски настројени. Веома ми је драго што имам прилику да будем овде и да "изнутра" видим како изгледа америчко друштво. Проблеми младих су слични као и код нас, дрога, алкохол и пушење. Само је различито то што је код њих скоро немогуће купити цигарете и алкохол до 21. године. То није исто на целој територији САД јер скоро свака држава има другачије прописе. Оно што ми се свиђа код ових људи јесте то што они заиста разговарају. Чувају се конфликта и дубоко су уверени да све може да се реши разговором. И они заиста верују да један човек може да направи промене. Верујем да би и нама, као друштву, било боље када бисмо покушали да заиста слушамо једни друге.

8. MAR 2009